

[Kurt Hansen.]

man sat lønniveauet ned med 10 pct. for de her nævnte kategorier, så kan vi være med til at danne baggrund for en omkostningsnedgang, der har langt mere vidtrækkende forgreninger ude omkring på arbejdsmarkedet. Det tror jeg ikke, man skal gøre sig nogle forhåbninger om, for jeg har for stor en tiltro til, at arbejderklassen vil sætte sig imod sådan nogle ting. Men alligevel er det klart og tydeligt, at det er hensigten med det. Det er det, der skjuler sig bag den pop, der bliver ført frem her. Derfor er det ikke bare en umiddelbar gang ufarlig pop, det er noget popperi, der kan have langt mere vidtgående konsekvenser.

Til sidst har jeg bare lyst til at sige, at uanset hvor meget der tales om, at de højeste lønede skal sættes ned i hyre, uanset om det er på det private arbejdsmarked, eller om det er i den offentlige administration, om det er folkevalgte, eller hvad ved jeg, uanset hvor meget de går ned, så vil der ikke komme så meget som én eneste krone mere til udbetaling på det private arbejdsmarked. Det, det rent faktisk vil blive brugt til, er, at nu kan vi få 60 jagerfly i stedet for 58. Andet kan det ikke blive brugt til. Simpelt hen nogle vilde statslige disponeringer. Der er ikke tale om, at den minimumslønnede arbejdsmand ude på et beskidt smedeværksted kan få mere i løn, uanset hvor meget de højtlønnede såvel privat som offentligt ansatte går ned i løn. Det kan der ikke være tale om. Det er en lønkagefilosofi, som har vist sig gang på gang ikke at holde stik. Hver eneste krone, hver eneste halvtredsøre, der skal opnås på arbejdsmarkedet, opnås ved, at man søger at kæmpe for det derude, hvor man er.

Så synes jeg, det er en helt horribel fremstilling, man kommer med fra fremskridtspartiets side. Hver eneste gang man fremsætter et forslag herinde i folketinget, så bruger man den argumentation, at landet er i krise. Man påberåber sig de 150.000 arbejdsløse, der står der. Hver eneste gang kommer man med en principiel argumentation. Man argumenterer ikke konkret, det gør man ikke; man kommer med en principiel argumentation om, at vi skal have gennemført dette forslag, fordi vi står i en situation med 150.000 arbejdsløse. Det er den eneste argumentation, man giver. Var det

ikke mere rimeligt, hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at søge at give en mere konkret fremstilling af, hvorfor man fremsætter de her forslag, og så ligesom at prøve at komme frem til, hvad der egentlig er det grundlæggende i, at vi står med 150.000 arbejdsløse, og prøve på at indtage en lidt mere nuanceret stilling til de problemer, der gør sig gældende på arbejdsmarkedet, end den, der bliver lagt frem her?

Ordføreren for forslagsstillerne (Poulsgaard) (FP):

Inden jeg går over til at svare ordførerne, vil jeg gerne lige komme med et par principielle ting.

Dette høje ting bærer navnet folkets ting. Det skulle gerne afspejle befolkningen, men vi ved jo alle sammen, at det gør det ikke. Vi ved, at den herskende klasse, de offentligt ansatte, i uhyggelig grad dominerer dette høje ting. Vi har nemlig ingen arbejdere i dette ting. Vi afspejler ikke befolkningen. Vi har aldrig været bange for at pålægge befolkningen nye byrder herinde fra. Solidaritet er blevet et modeord, men så snart solidariteten skal udstrække sig til, at det nu skal til at ramme én selv, så råber man højt: nej, det vil vi søreme ikke være med til. Vi ser i disse dage, at pædagoger og skolelærere og hvad ved jeg demonstrerer, for der skal altid spares, men det må aldrig blive lige på mit specielle område.

Der snakkes så meget om tillidskløften mellem de folkevalgte og deres vælgere, og det takker jeg for, havde jeg nær sagt, når vi ved, at vi skulle være en afspejling af befolkningen. Nu blev der snakket om, at det skulle ligge på en arbejdsmands niveau, men den tillidskløft, hvorfor opstår den? Fordi dette høje tings medlemmer har bevilget sig selv en forfærdelig masse fordele. Vi har frikort, vi rejser gratis over hele landet, vi rejser gratis med busser, vi kan gå i teater, vi kan komme på travbane. Det kan ikke være rigtigt, at vi i en sparetid, hvor vi er dem, der har nogle af de bedst aflagte stillinger, ikke kan vise den smule samfundssind at nedsætte vore lønninger med de dér sølle 10 pct. Jeg synes nok, det var værd at tænke på.

Så vil jeg gerne gå over til at svare ordførerne.